

.Sygn. akt II CZ 60/11

POSTANOWIENIE

Dnia 7 października 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Marta Romańska

SSA Agnieszka Piotrowska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa A. J.

przeciwko Miastu P.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 7 października 2011 r.,

zażalenia powódki

na orzeczenie o kosztach zawarte w pkt. II postanowienia Sądu Okręgowego

z dnia 8 marca 2011 r.,

- 1. zmienia zaskarżone postanowienie zawarte w pkt II postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 8 marca 2011 r. w ten sposób, że wskazaną w nim kwotę obniża do 120 zł;**
- 2. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki koszty postępowania zażaleniowego w kwocie 75 zł;**

Uzasadnienie

W zażaleniu na punkt II postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie [...], powódka A. J., domagała się obniżenia zasądzonych w nim od powódki na rzecz strony pozwanej Miasta P. kosztów postępowania zażaleniowego, z kwoty 1230 zł do kwoty 120 zł, względnie nie obciążania jej tymi kosztami na podstawie art. 102 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c., zarzucając naruszenie art. 102 w związku z art. 391 § 1 k.p.c. przez jego niezastosowanie oraz § 6 pkt 5 w związku z § 13 ust. 2 pkt 1 oraz § 4 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłaty za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu przez ich niewłaściwe zastosowanie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie powódki zasługuje na uwzględnienie.

Podzielić należy zarzut skarżącej co do przyznania stronie pozwanej, zastępowanej przez radcę prawnego, kosztów postępowania zażaleniowego w nieprawidłowej wysokości 1230 zł, wobec błędnego przyjęcia przez Sąd II instancji wartości przedmiotu zaskarżenia.

Wartość ta wynosi 1200 zł, tak więc należne koszty postępowania zażaleniowego to kwota 120 złotych, w tym 30 zł opłaty sądowej od zażalenia i 90 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem II instancji (§12 ust. 2 pkt 1 w związku z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu).

W tym stanie rzeczy należało na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹ oraz w związku z art. 386 § 1 k.p.c. skorygować treść zaskarżonego rozstrzygnięcia, orzekając jak w sentencji, wobec braku przesłanek do zastosowania w niniejszej sprawie art. 102 k.p.c.